

En toen moesten we wachten

Johan Van Holderbeke

Voorzitter van de afdeling Gent-Eeklo van STAN – Trefpunt Verstandelijke Handicap vzw.

Veel mensen ervaren nu wat mensen met een handicap al jaren meemaken, ziet Johan Van Holderbeke. Overal zijn er wachtrijen.

Een rij aan een Proxy Delhaize in Gent: nu weet iedereen hoe het voelt om overal aan te schuiven. © Jimmy Kets

Veel mensen zijn aan het wachten. Misschien wel alle mensen. Wachten we niet met z'n allen op de overwinning op het coronavirus? Tellen we niet met z'n allen af tot we opnieuw zonder reservatie naar de kust mogen gaan, tot we weer zonder mondmaskers naar de bakker of de bioscoop mogen of zomaar een winkel of postkantoor kunnen binnenstappen zonder eerst te tellen hoeveel mensen er binnen staan? Op de een of andere manier wacht iedereen op iets wat met het einde van deze gezondheids crisis te maken heeft.

Dat kan nog een tijdje duren. Voor zover ik begrijp, zijn we pas van het coronavirus verlost als er een goed werkzaam vaccin is en als (bijna) iedereen in geënt is en dus beschermd. De meest optimistische voorspellingen gaan ervan uit dat zo'n vaccin er ten vroegste in het voorjaar van 2021 zou kunnen zijn. Zal het dan voor iedereen beschikbaar zijn? Ook dat is nog niet zeker. Wachten dus.

Budget? Even geduld

Veel mensen ervaren nu wat mensen met een handicap en hun netwerk al lang meemaken. Hoeveel mensen wachten niet al jaren op een budget om hun ondersteuning te organiseren? En de wachtlijsten zijn nog altijd niet aan het slinken. Het is maar de vraag of dat op korte termijn nog zal veranderen. Ik maak hier geen onderscheid tussen mensen die dat budget zelf willen beheren om hun ondersteuning te organiseren en zij die het als voucher aan een erkende ondersteuner willen geven. Dat is om het even. Als je wacht dan wacht je.

Zal iemand die vóór maart begeleid werk deed in een bedrijf of organisatie dat nu opnieuw kunnen doen?

Wie al budgethouder is of al ondersteuning verleent, krijgt een financiële compensatie. Ze mogen hun jaarbudget dit jaar overschrijden met 17 procent voor kosten die ze maakten door de coronacrisis. Zal er dan nog geld zijn voor een 'uitbreidingsbeleid'? Zullen er voldoende middelen beschikbaar zijn om nieuwe budgetten toe te kennen? De overheden beweren stellig van wel. Eerst zien en dan geloven.

Maar ook mensen die al een budget hebben, moeten wachten. Zal de ondersteuning weer worden zoals die voor maart 2020 was? Zal iedereen terug naar zijn oude dagcentrum kunnen gaan? Zal de afwisseling van weken in de voorziening en weekends thuis naar z'n normale ritme kunnen evolueren? Zal de ambulante begeleiding weer aan huis kunnen komen? Zal iemand die begeleid werk deed in een bedrijf of organisatie dat nu opnieuw kunnen doen? Zullen we weer kunnen gaan paardrijden en zwemmen of andere sporten beoefenen?

Draaiboek? Dat is er nog niet

Voor de minderjarigen met een (verstandelijke) handicap komt er de vraag bij of en hoe de scholen opnieuw zullen opstarten. Scholen voor buitengewoon onderwijs werden tussen april en juni nogal eens vergeten door de overheid. Het gevolg was

dat veel van die leerlingen niet of nauwelijks naar school konden. Sommige kinderen en jongeren konden of mochten zelfs niet naar de opvang op hun school, hoewel dat eigenlijk 'verplicht' was. Nu, de verplichte veiligheidsmaatregelen hielden soms ook geen rekening met deze doelgroep.

In de plannen voor de heropstart van scholen zijn deze leerlingen niet over het hoofd gezien. Maar of wat erin staat realistisch is? Zowel bij code geel als bij code oranje is het de bedoeling dat alle leerlingen in het buitengewoon onderwijs vijf dagen op vijf naar school kunnen gaan. Elke school moet zelf de afweging maken of dat op een veilige manier kan. Maar de definitieve draaiboeken zijn nog niet beschikbaar. Weeral wachten dus, zowel voor personeel als leerlingen. Zelfs op de bus moeten scholieren geduld hebben: leerlingen van het buitengewoon onderwijs zaten deze week tot vijf uur per dag op de bus van naar de school.

Zelf kunnen we niets doen om de wachttijd te verkorten. Dat hangt jammer genoeg van het virus af. Maar we kunnen wel veel doen om het wachten draaglijk te maken voor elkaar.

bron: De Standaard, 4 september 2020